

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini VIII., Szentkirályi-u. 28. Calendis et Idibus cuiusque mensis, excepto Iulio et Augusto. — Pretium annuae subscriptionis: 4 coronae, in Germania 5 M., in Gallia 5 F. 25 c. Prostat Parisiis in aedibus Croville-Morant, 20 rue de la Sorbonne. — Telephonum: József 858.

Hostis maximus.

Supra castra pugnantium pestis nefaria pennas atras extendit et venenatas¹ sagittas¹ demittit in acies dimicantes, quae catervatim² cadunt. Recrudescunt³ expeditionum⁴ veterum vulnera, iterantur⁵ res gestae clade tristissimā. Semina⁶ morborum ex Asia proficiscuntur. Secum trahunt ea rudes filii Asiae, qui claram pro patria mortem appetituri funestā peste necantur. In vestigiis⁷ castrorum homines mortui et vulnerati, cadavera animalium, vultures⁸ volantes, fracta arma cernuntur. E⁹ vetere⁹ memoria⁹ maximus exercituum proeliantium hostis est pestilentia, quam debellare¹⁰ difficillimum est.

Cuius hostis cohors quamvis rara, nonnunquam etiam populos eruditos invadit, eo maiore vi saevit in incultos. Ab eruditis vincitur, frangitur, radicitus¹¹

deletur, in bello magis magisque, longo longiusque serpit¹²...

Circum castra Turcica millena mortuorum iacent, iuxta eos membris convulsis¹³ vulnerati. Manus supplices tendunt aquae hauritum¹⁴ vel frustum¹⁵ panis rogantes; sed nemo est, qui ea porrigat, nemo, qui miseris succurrat. Desunt medici, desunt instituti¹⁶ nosocomi.¹⁷ Pestilentia laborantes in tuguria¹⁸ portantur, ubi auxilio egentes mortem miserriam obeunt.

Quae cum ita sint, summa admiratione digna est actio¹⁹ illa salutaris¹⁹ medicorum sociorumque Crucis Rubrae. Qui sine ulla spe emolumenti,²⁰ nihil nisi salutem hominum, pro patria sanguinem

1 mérgezett nyíl 2 csapatostul 3 felujul 4 hadjárat 5 ismétél 6 csira 7 a nyom 8 keselyü 9 ösidök óta 10 leküzd 11 gyökerestül 12 terjed 13 vonagló 14 korthy 15 darab 16 tanult 17 betegápoló 18 barakk 19 üdvös működés 20 előny

profudentium spectantes, in loca pugnae properant opem laturo.

Quot vulneribus mortiferis medetur, quot animos afflictos erigit, quot milites sauciatos²¹ sanat crux illa, quae rubro colore pingitur! Ante hos quinquaginta annos a homine beneficentissimo, Henrico Dunant Genavae, in Helvetia condita est, ut terrores belli cruentos imminueret.

In pictura videmus feminam, summo loco ortam cum aliis feminis et viris, qui milites vulneratos curant.

²¹ megsebesült.

Non auro stat...

Carmen Britannicum *It doesn't cost money.*

Latine reddidit *Guilelmus Lehmann* (Vratislaviensis).

*Non auro stat¹ — ut plures opinantur² —
Iucundē terrae bonis perfrui;*

*Quae summē iuvant, nemini non dantur,
Qui novit, quanti sint haec pretii.*

*Dulcissimis nos modis³ mulcent⁴ aves,
Agresti flore nil est pulchrius,
E fonte potus profluunt persuaves —
Id omne patet vivis omnibus.*

Fur¹ iocosus.

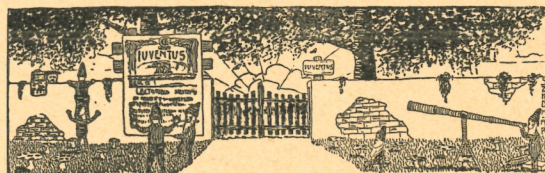
In iudicii vestibulo apparet homo quidam litteras manu tenens. Servum ibi morantem litteris traditis precabatur, ut eas subito ad iudicem perferret, quia maturato² opus² esset.² Servus nimirum³ hoc suspectum non habet ac desiderio mature satisfacit.

Litteras instantes⁴ iudex accipit, in quibus scriptum legebatur: «Nescio an succedat». Iudex litteras versat⁵ et ipsas litteras et involucrum⁶ ex omnibus partibus diligenter inspicit, neque tamen aliam scriptionem invenire potest. Nescit, quid velit, et caput

*Non emit aurum, non ars tales pingit,
Natura quales piis, impiis
Imagines ubique semper fingit,
Quid sibi commodo sit, consciis.⁵*

*Amicis uti firmis, ob amorem
Amatis, certis fide candidā —
Quaecumque vitam reddunt sanioem,
Haec fruituro⁶ patent omnia.*

¹ kerül ² gondol ³ dallam ⁴ «gyönyörködtet»
⁵ azoknak, akik tudatában vannak... ⁶ annak, aki él velük.

LECTARIUS MINIMIS.

Excursio.¹

Et audiebatur cantus galli per totam aream² iterumque audiebatur voce etiam clariore cantus galli.

— Num quid parat? dicebant gallinae et terram radere³ desierunt.⁴ Aliquot curiosae⁵

¹ kirándulás ² udvar ³ kapar ⁴ desino felhagy
⁵ kíváncsi

quassans⁷ alloquitur servum: Voca intro istum hominem!

Servus exit in vestibulum sed tunc iam evolavit tabellarius⁸ et simul iudicis pretiosa pellis.⁹ Loco pellis schedula tantum fuit his verbis: «Tamen successit!»

R. Kucsera (Fogaras).

Homo cautus.

(Ad narrationem I. P. Hebel.)

Hospes quidam in oppidulo Wiltisbach pagi¹ Bernensis aliquando pernoctans cum cubitum iturus esset et vestem praeter tunica² interiorem² exuisset, duas soleas³ ex risco⁴ extractas sibi induxit et loris⁵ ad pe-

¹ tolvaj ² sietős a dolog ³ természetesen ⁴ sürgős
⁵ forgat ⁶ boríték ⁷ ráz ⁸ a levél hozója ⁹ prémes kabát.

¹ kantón ² ing ³ saru ⁴ láda ⁵ szij

accurrebant, deinde ceteris signa⁶ dabant.⁶ Postquam omnes gallinae gallum circumsteterunt, dominus areae eas circum omnia animalia dimisit, quae⁷ ad excursionem invitarent.

Equi nondum expectati⁸ erant, qua re pulli⁹ gallinae⁹ valde gaudebant, quia timebant magnitudinem equorum.

Sues¹⁰ risu grunniebant,¹¹ cum legatos ante suile¹² viderent.

— Excursionem? Nos excurramus? Qui excurrere vult, prius lavari¹³ debet. Nos non lavamur. Et ridentes in luto¹⁴ volitabantur.¹⁵ Gallinae penitus¹⁶ offensae¹⁷ discedentes de suis incultis¹⁸ multum questi¹⁹ sunt.

Aliae gallinae ad canem ierunt. Qui iam senior erat, itaque voce paterna respondit: Itote, vos parvuli, ego iam senex sum, praeterea²⁰ aream custodire debeo. Bene ambulate...²¹

Anseres²² et anates²³ legationem amicissime exceperunt et magno cum gaudio adnuebant.²⁴

Feles²⁵ in horto apricabatur²⁶ cum catulis,²⁷ qui circum matrem ludebant. Et gallinae ad horti saepem²⁸ apparebant. In hortum ire non licebat, quia humum²⁹ pedibus radebant³ et — puëris malis similes — pomia avellebant.³⁰ Feles benigne audivit invitationem et:

des alligavit; quo facto decubuit. Tum alter viator, qui in eodem cubiculo pernoctabat, eum interrogavit:

— Qua de causa, care amice, id fecisti? Cui ille respondit:

— Feci cautione⁶ adhibita.⁶ Aliquando enim per somnum in testis⁷ vasis⁷ vitrei⁷ pedem ponere visus sum. Qua re in somno adeo laboravi, ut iam nullo modo pedibus nudis dormire velim. *H. Simchen* (Graetium).

De equo et asino.

Rusticus quidam cum equo suo, onere¹ carente¹ et cum asino graviter onerato olim in viam se dedit. Asinus sub onere defessus orare coepit equum, ut sibi auxilio esset onera ferenti. Equus omni modo recusavit.² Asinus tandem concidit, et rusticus cum onera, quae asinus portaverat, tum pellem³

— Gratias ago — inquit — pro vestra humanitate, qua me invitastis. Cum quinque liberis adero. Et gallinae cultum³¹ felis valde laudabant, quia tam pulchre locuta est.

Repente³² apparebant in area vertragi,³³ quos gallus ipse invitavit. Et illi promiserunt.

Columbas frustra³⁴ invitabant. Avia³⁵ enim earum diem natalem celebrabat, itaque tota familia columbarum domi mansit.

Tertiā horā post meridiem excursuri sub vetere arbore areae aderant omnes. Ultima venit feles.

— Ignoscite³⁶ mihi, domini et dominae, inquit, quod sero³⁷ veni, sed dum quinque parvulos lavo et pecto,³⁸ perit tempus. At gallus urbanus³⁹ alta voce laudem catulorum cecinit.

Societas viae se dedit. Ex area, per agros in pratam⁴⁰ ierunt, ubi in umbra⁴¹ arboris

⁶ integet ⁷ hogy azokat ⁸ *expergiscor* felébred
⁹ csirke ¹⁰ *sus* disznó ¹¹ rőfög ¹² disznóól ¹³ mosakodik
¹⁴ sár ¹⁵ hempereg ¹⁶ mélységesen ¹⁷ megbántva
¹⁸ műveletlen ¹⁹ panaszkodik ²⁰ azonkívül
²¹ sétál, utazik ²² lúd ²³ kacsá ²⁴ hozzájárul
²⁵ macska ²⁶ sütkérezik ²⁷ kölyök ²⁸ *saepes* kerítés
²⁹ föld ³⁰ lép ³¹ műveltség ³² hirtelen ³³ agár
³⁴ hiába ³⁵ nagyanya ³⁶ meghocsát ³⁷ későn ³⁸ fésül
³⁹ udvarias ⁴⁰ rét ⁴¹ árnyék

asini tergo equi imposuit. Quibus defatigatus oneribus equus: «Heu! — inquit — nunc quidem meritam poenam⁴ luo!⁴ Nam, qui auxilio esse asino recusavi, praeter onera⁴ ab illo portata nunc pellem quoque illius ferre cogor». *I. László* (Szabadka).

Servus niger.

Homo quidam servum Aethiopem¹ emit. Priorem dominum in servo lavando negligentem fuisse ratus hunc omni modo lavabat, ut albus fieret. Sed efficere quod voluit, non poterat; immo servus frequentibus frictionibus² aegrotus factus est.

Haec fabula docet naturam mutari non posse.

G. Láng.

⁶ elővigyázat ⁷ üvegesérép.

¹ tehermentes ² ellenkezik ³ bőr ⁴ bűnhődik.
¹ szerezsen ² dörzsölés.

altae constiterunt. Tum cibi promebantur,⁴³ quos hilare⁴³ cenabant.

Interea ludis se delectabant, sed in certamine⁴⁴ cursūs⁴⁴ vertragi cetera animalia vicerunt. Feles mater, quae cum liberis ludebat, ridens spectavit currentes anseres et anates.

Denique dies se⁴⁵ inclinabat,⁴⁵ aër frigescere⁴⁶ coepit. Matres convocabant catulos et pullos, ut domum redirent. Ordines⁴⁷ constituebantur⁴⁷ et totum agmen⁴⁸ hilare domum revertit...

Cacillatus⁴⁹ gallinarum, gingritus⁵⁰ anserum vocesque ceterorum animalium usque ad multam noctem audiebantur. Si non tacent, etiam nunc clamant.

⁴² elővesz ⁴³ vidáman ⁴⁴ futóverseny ⁴⁵ alkonyul
⁴⁶ hül ⁴⁷ rendekbe sorakozik ⁴⁸ csapat ⁴⁹ kotkodácsolás ⁵⁰ gágogás.

Ex quo ars volandi maius incrementum¹ cepit, abhinc quattuor annos, aëronautae circiter ducenti perierunt. Cuius rei rationem² iniens² Renard Gallus centesimas³ quadragenas quaternas aëronautarum ipsorum culpā periisse confirmavit. Centesimae tricenae binae machinamentorum vitiis, duodenae tempestatibus adversis, duodenae denique causis incertis tribuuntur.

Aëronautarum quarta pars (25%) naturae⁴ habitu⁴ carebant, quinta (20%) autem ob exercitationes imperfectas naufragium fecerunt.

E quibus rebus Renard collegit⁵ maximam partem calamitatum machinamentis correctis atque aëronautarum vitiis oppressis evitari posse. Hoc et inde demonstratur, quod ultimis certaminibus⁶ militum⁶ ludicris,⁶ ubi sexaginta navigia aëria volitabant, eaque tempestate adversa, nihil incommodi acciderit.

In campo Rákosiano, prope Budapestinum est palaestra aëronautarum cum aëroplanorum receptaculis.⁷ Ante nonnullos dies

in receptaculis XIII. et XIV. incendium ortum est, quo duorum aëronautarum machinae debebantur. Praeterea etiam receptacula ipsa flammaram victima facta sunt. Incendium incuriā administri⁸ lignarii⁸ excitatum est, qui in laborando lampadem subvertisse videtur.

¹ lendület ² számítást végez ³ százalék ⁴ természeti alkalmasság ⁵ következtet ⁶ hadgyakorlat ⁷ hangár ⁸ asztalossegéd.

Gallus. I.

Scriptis G. A. Becker, in Latinum convertit —il.

Vigilia¹ tertia inclinatur.² Atra nox incubat Urbi. Silentium altissimum tantum a vigilibus,³ urbem circumeuntibus interdum rumpitur. Luna decrescens, maligna⁴ luce colustrat templa Capitolii. Tepidus⁵ aër plenus est suavitate odorum ex hertis undique afflatorum.

Sub nocte silenti ex domo magnificentissima subitus crepitus⁶ cardinum⁷ auditur. Ianitor⁸ fores aperit. In ostio duo marmorea cernuntur candelabra,⁹ in quibus aliquot candelae ardent.

In ostio apparet libertus cum vicario,¹⁰ domini familiarissimo, quem alloquitur:

— Ubi in multam noctem moratur, Leonida? Quod quidem praeter¹¹ morem eius est. Nunquam abibat sine comitatu, cur hodie pedisequum¹² domi reliquit et cur nos ignorare voluit, quo iturus esset?

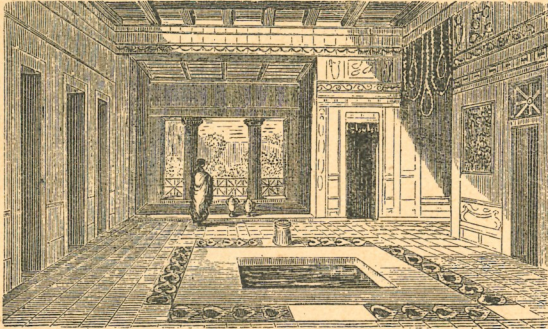
— Morosus¹³ domum reliquit, respondit vicarius. Interroganti Lydo, ubi eum expectaret, sibi hodie comitatu non esse opus respondit. Soleatus¹⁴ tantum et synthesi¹⁴ amictus ad Sacram Viam tetendit. Paulo ante reliquit domum Pomponius. Lydus, qui et curiositate¹⁵ et angore ductus dominum sollicitum subsequebatur, eum cum Pomponio in Vico Cyprio¹⁶ e conspectu amisit.

— Pomponius, respondit libertus, amicus

¹ az északa négy 3—3 órás vigiliára volt osztva. Az első esti 6—9 óra között volt. ² hajlik ³ éjjeli ór ⁴ «gyenge» ⁵ langyos ⁶ csikorgás ⁷ ajtósarok ⁸ kapus ⁹ gyertyatartó ¹⁰ a rabszolga helyettese ¹¹ «ellen» ¹² inas ¹³ rosszkedvű ¹⁴ elegáns, színes felsőruha ¹⁵ kíváncsiság ¹⁶ utca az amphitheatrum mellett

intimus Largi indignus mihi videtur, cui tam sincerus¹⁷ vir in consuetudinem¹⁸ sedet, praesertim in comissionibus,¹⁹ ubi vino Setino facile solvuntur corda et lin-

guae; postridie plerumque valet proverbium: μισέω μνήμονα συμπότην (odi memorem²⁰ comptatorem).

Libertus fidelis in cogitatione paulisper defixus silebat, deinde sermonem perrexit²¹:

— Tristi praesensione angor. Timeo ne dii nobis irascantur. Insula²² ad ripam Tiberis plus videtur habuisse pacis, quam haec domus.²³ Cum nos et aliquot alii totam constituebamus familiam, maior fuit familiaritas, quam nunc, ubi multi servi, auro empti dominoque paene ignoti, non tam usui quam splendori sunt. Sincerioris²⁴ animi erant, qui ad cenam simplicem vocati scalas²⁵ altas scandebant, quam qui quotidie vestibulum²⁶ atriumque sublime complent, ut dominum salvere iubeant.

— Recte dixisti, Chresime! Iamdudum suspectum²⁷ hunc locum habeo. Nam saepius a diis praemoniti sumus. Imago Isis in novo pavimento²⁸ musivo²⁸ nuper statuā Cornelii delapsā confracta est; fagus,²⁹ in qua nomen domini nostri ab amico Lucio incisus erat, vere non est renata; tacitis noctibus iam ululantem³⁰ noctuam³¹ ter audivi...

Interea in atrium redeuntes non animadvertenterunt virum titubantibus³² pedibus appropinquantem.

Vir more nobiliorum synthesi¹⁴ purpurea vestitus erat, solearum³³ corrigiae³⁴ eodem colore fulgebant. Corona myrtea et rosacea ex capite dissoluta³⁵ pendebat comisque,

unguento³⁶ madidis lapsura erat — manifestum fuit virum e comissione venire.

Chresimus ubi eum vestibulum intrantem conspexit, laetus exclamavit: Salve domine! Angore commoti hic exspectamus. Insolitum³⁷ erat te tam multa nocte extra domum esse.

— Inter amicos fidissimos morabar, dixit dominus. Pocula et sermones celeriter fugant tempus; ceterum Pomponius me comitabatur.

Libertus his dictis iterum tristis factus tacite aperuit fores³⁸ dominumque intrantem una cum Leonida secutus est. Dum ostiarius⁸ fores ocludit, Chresimus accenso cereo³⁹ ad cubiculum praecedebat, ubi cubicularius⁴⁰ stragula⁴¹ purpurea⁴¹ in lecto eburneo⁴² disposuit neque prius abiit, quam dominus obdormisceret.

17 őszinte 18 érintkezés 19 poharzás 20 mert az ittas ember olyant is mond, amit józanul restel 21 folytat 22 bérház 23 «palota» 24 őszinte 25 lépcső 26 pitvar 27 kellemetlen 28 mozaik-padló 29 bükkfa 30 huhog 31 kuvik 32 ingadozó 33 cipőtalp 34 zsinór 35 rendetlen 36 kenőcs 37 szokatlan 38 ajtó 39 gyertya 40 komornyik 41 bíbortakaró 42 elefántesont.

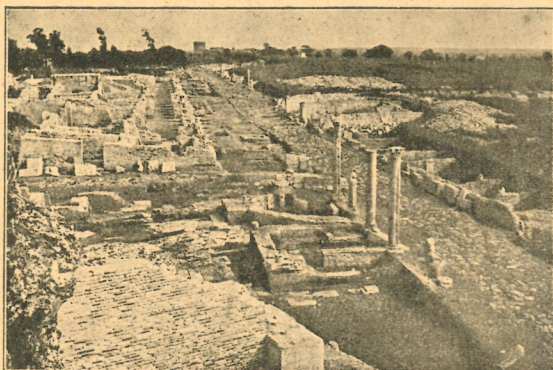
Ostiae nuper res effodiebantur pretiosissimae. Ostia enim ab Anco Marcio, quarto rege Romanorum condita, portum habebat brevi tempore navibus frequentissimum; emporii¹ ruinae, ab Urbe duodetriginta chiliometra, etiam hodie exstant. Usque ad secundum post Christum natum saeculum erat urbs illa opibus florentissima. Augebant amplitudinem² eius etiam villae Romanorum plurimae, quae non solum lucem, sed etiam utilitatem ei attulerunt.

Propter incursiones barbarorum, imprimis vero Saracenorum Ostia florere desiit,³

1 kereskedelmi gőcpont 2 híresség 3 desino megszűnik

itaque moenia ab incolis paullatim relicta pulvere obruta sunt. Sed temporibus artium litterarumque renascentium familiae Romanorum ditissimae ex eo loco lapides aspor-

tari iusserunt idoneos ad villas aedificandas, quae postea Italorum linguā, Castelli Romani appellabantur.

Anno 1802. «Viā Sepulchrorum» detectā nihil amplius patefactum⁴ est, sed opus effodiendi anno 1878. redintegratum etiam nunc fervet,⁵ rebus in⁶ dies⁶ pretiosissimis erutis. Praeter thermas et templa detegebantur etiam statuae summa cum venustate⁷ insculptae, nec non castra et aedificia ad usum collegii artificum destinata.

Paesti⁸ cruta sunt altaria simul cum amphoris ex aere factis, cultellusque poparum hostias immolantium, aedes porro binae ex albo marmore aedificatae cum operibus musivis⁹ et aquis¹⁰ salientibus.¹⁰ Omnium primum autem est memoranda statua Claudii imperatoris vestita, quae praebet speciem intuentibus admirabilem. *M. F.*

Effront Belga, chemicus arte carnem confecit, cuius compositionem, formam, saporem,¹¹ alendi¹² vim¹² eandem esse affirmat, quam carnis animalium. Humano generi beneficentissimus esset ille Belga, si caro eius vitio non careret. Vitium autem carnis est pretium grande. Ratio¹³ enim conficiendi¹³ chemica difficilis¹⁴ et¹⁴ contorta¹⁴ est ita ut decagramma carnis Belgicae in pretio mille coronarum sit.

Ante nonnullos dies Novi¹⁵ Eboraci¹⁵ concentibus¹⁶ edendis novus oecus¹⁷ apertus est, qui et luxuria et sonos¹⁸ bene repercutiendo¹⁸ toto orbe terrarum optimus huius

generis oecus dici potest: mille quadringentos homines recipit; columnis sonus¹⁹ manantes¹⁹ non impediuntur, podium autem etiam maximum symphonicorum chorum capere potest.

R. Kucsera.

Claudius Vaszary cardinalis, princeps Hungariae sacerdos munere sancto se abdicavit, quia et protracta aetate et morbo ingravescente tantae molis²⁰ impar esse videbatur antistes²¹ clarissimus. Successor ei datus est Ioannes Csernoch archiepiscopus Colocensis, cuius effigiem lectoribus ob oculos ponimus.

Mogosest vicus²² Rumenus propter imbres continuos propria²³ verbi significatione²³ desedit.²⁴ Aquis ingentibus humus adeo permadescebat,²⁵ ut octoginta quinque domus cum quindecim hectaribus agrorum aliquot metra desederint. Perierintne homines, parum constat.

Societas Speculatorum²⁶ Naturae²⁶ Hungaricorum consessu²⁷ ultimo socium decies millesimum assumpsit. His temporibus turbidis, cum civitatibus antiquis praeter²⁸ opinionem²⁸ dilapsis novae oriuntur, illud momentum²⁹ negligitur fortasse, tamen sileri³⁰ non potest, quantopere studia Societatis ab eruditis Hungariae hominibus probentur.

Franciscus Carolus Hungariae rex idemque Austriae imperator futurus filiolo auctus est. Infanti nomen est Carolus Franciscus Iosephus Robertus Otho, praeter quae nomina et alia duodecim ei indita sunt.

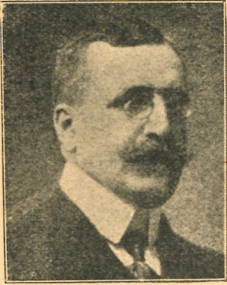
Ad principem consilii publici Norvegiae rogatio³¹ ferebatur, ut Roaldus Amundsen, qui polum meridianum repperit, in univer-

4 felfed 5 «bévvel foly» 6 napról-napra 7 báj
8 Paestum, 93 kilométernyire Nápolytól, hires templomokkal 9 mozaik 10 szökőkút 11 fz 12 tápláló erő 13 előállítás módja 14 komplikált 15 New-York 16 hangverseny 17 terem 18 akusztika 19 hanghullám 20 nagy feladat 21 főpap 22 falu 23 szoros értelmében 24 elsüllyed 25 átázik 26 természettudományi 27 ülés 28 váratlanul 29 mozzanat 30 elhallgat 31 indítvány

sitate Christianensi magister nominaretur. Etiam senatus universitatis rogationem summis cum studiis comprobavit.³²

Iosephus Canalejas rerum³³ publicarum³³ per Hispaniam summus³³ praefectus³³ annum agens quinquagesimum octavum a homine perditissimo necatus est. Sceleratus ille postea mortem vo-

luntariam³⁴ sibi conscivit.

³² ajánl ³³ miniszterelnök ³⁴ öngyilkosság.

Iudex. Confitere,¹ anserem furatus es. Sub amiculo² tuo comprehensus est.

Fur. Non sum furatus, domine. Misellum enim animal in aquā alsit,³ me miserebat eius, sustuli, ut calesceret.⁴

St. Kolozár (Sopron).

Pater Ovidii pati noluit, ut filius poeta fieret, itaque eum versus facere vetabat. Sed puer etiam invito patre carmina pangebatur, qua re ab irato patre vapulavit.⁵

Adulescentulus etiam inter verbera sine voluntate hexametrum fecit: *Parce pater virgis, nunquam tibi carmina dicam.*

Em. Frank (Zenta).

— **Gravedine**⁶ laboro, medice; quid agam?

— **Sternuta!**⁷ *St. Kolozár.*

Filius tuus, domine, fenestras meae quadraturam⁸ confregit.

— Hoc nihil ad me.

— Male rem narraui, domine. Filius enim meus fenestram tuam confregit.

— Damnum mihi reparare debes. Solve.

— **Unde** venis? *Idem.*

— E venatione.

— Quid ibi fecisti? *A. Sziklai (Bp., III.).*

¹ megvall ² kabát ³ fázik ⁴ melegszik ⁵ kikap
⁶ nátha ⁷ tüszzent ⁸ ablaküveg.

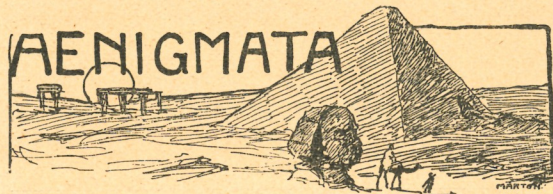
— **Quis** tibi hoc pensum confecit?

— Pater meus, magister.

— Totum pater tuus fecit?

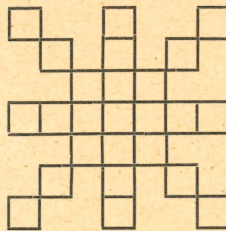
— Ego quoque auxilio fui illi.

F. M. . . nci.

I.

Composuit *Guilelmus Lehmann* (Vratislaviensis).

Litterae a a b b e h

h i i i i m r r s s s s

s s t t t u

in hac figura ita ponendae sunt, ut crucis trabes¹ duo Italiae flumina, radii cruci superimpositi singula Britanniae et Hispaniae flumina significant.

II.

Pars sum dupla² tui; nec non sum grata supellex.

III.

Parva quidem res est simplexque, potens tamen ipsa:

Invisos homines tecta³ subire³ vetat.

Retro nunc lege: terribilis visu deus adstat:

Devastat terras caedit et ille viros.

IV.

Sum volucris, bene quam nosti varique coloris.

Litterulam muta: fulcio⁴ tecta domus.

V.

ci di dit dum e ni non oc om rum sol um

Ex his syllabis quinque verba formentur, quae, si recte erunt disposita, proverbium exhibent, quod apud Livium reperitur.

VI.

Quis alitur eo, quod ex ore exit?

A. Dévény.

¹ gerenda, «kar» ² kétszeresen meglevő ³ a házba lép ⁴ támaszt.

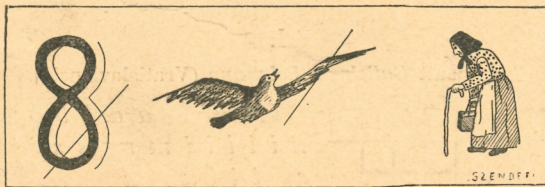
VII.

Homo quidem dolia⁵ viginti et unum filiis tribus hereditate reliquit. Septem erant plena vino, septem ex dimidia parte, septem autem vacua erant. Quo modo filii vinum aequabiliter dispertiebant? *St. Soltész* (Losonc).

VIII.

Est volucris. Litterā praepositā tritici⁶ grana continet. Quid est? *F. M...ci* (Bp.).

IX.

⁵ hordó ⁶ buza.

Solutions aenigmatum numeri 4.

I. Taurus. — II. Nepos. — III. Pera, perna. — IV. 7 1 7 V. Metus, semen, furia, circ-
1 1 cus = ut sementem feceris,
7 1 7 ita metes. — VI. Ubi Deus est
custos, et aranea est arx.

Aenigmata recte dissolverunt: *I. Bauer* (Keszthely), *E. Brenek* (Budapest), *F. Eile* (Leopolis), *T. Fehrentheil* (Gyergyószentmiklós), *L. Gadulski* (Leopolis), *I. Glück* (Leopolis), *P. Havet* (Parisii), *F. Jenner* (Berlinum), *L. Junker* (Praga), *St. Kenyeres* (Keszthely), *M. Korduk* (Leopolis), *I. Lee* (Londinium), *C. Lewicki* (Leopolis), *Aem. Lustig* (Keszthely), *A. Marszałkovicz* (Leopolis), *I. Mercier* (Andecavi, Gallia), *B. Nonni* (Roma), *P. C. Peltenburg* (Soeterwoude ad Lugd. Batav.), *Lad. Lud. Podobiňsky* (Neo Sandecia), *St. Pridun* (Stanislaopolis), *F. Prochnov* (Budapestinum), *Th. Prysslak* (Leopolis), *L. Richter* (Tyrnavia), *L. Rosner* (ibidem), *L. Stroia* (Cibinium), *N. Szarvas S. J.* (Aeniponte), *I. Szumowski* (Leopolis), *G. Tarczay* (Zagravia), *W. Tetatyňskyi* (Stanislaopolis), *P. Varga* (Budapestinum VII.), *A. Weisz* (Cibinium), *R. Whitehead* (Edinburgum). *P. Noponen* (Helsinki, Finnia), — *Praemium Theodosio Prysslak Leopolitano sorte obvenit.*

L. Brust. Aenigma optime commentus es, sed et delineare debuisti. — *Kemény.* Permultas descripsisti litteras in aenigmate. — *F. Kovács* (Marosvásárhely). Omnium nomina, etiam eorum, qui tantum partem aenigmatum dissolvunt, publicantur et omnes aequo iure sortitionis participes fiunt. — *Phaedrus.* Satis bene excogitasti aenigma, praeter quod litteram primam descripsisti. — *G. Tarczay.* Mitte, sodes, descriptionem domicilii tui. — *Ladislaus R.* (Tyrnavia). Tuum bonum, sed nimium facile est, alterum iam prodiit in Iuventute (Ann. II., numerus 3.). — *F. Kovács* (Marosvásárhely). Quod etiam tibi dixerim. — *Tiberius V.* «Nobilam sensum»; «in nobilo corde» perperam dictum, itaque etiam aenigma mendosum est. Ceterum non litteris, sed imaginibus fac exprimas, quae propositurus es. Gaudebo, si meliora miseris. — *Ioannes M.* (Bp. III.). Mi fili, cur mittis tu talia, quae ab iudicio intelligenti lectorum nostrorum prorsus abhorreere facile tibi persuadere possis? «De cingaro et S. Trinitate» similibusque melius erit tacere. — *Wilde.* Difficillimum nec nobis idoneum fore puto. — *Kolozsár.* Descriptio bellissima, sed haud quemquam inveniam, cui profutura sit. — *Stephanus Fehér.* Etiam si partem aenigmatum dissolvit, ad moderatorem eam mittere potes. Fac me certiore, mi fili, unde imaginem illam sumpseris. An ipse excogitasti? — *I. Mercier.* Tarde mihi chartula tua reddita est. Ad moderatorem (IX., *Üllői-út 71.*) scribe, sodes, ne ad administratorem. — *Carmen nocturnum.* Satis bene rem convertisti, sed verba — ut ita dicam — non satis numerose cadunt, quod quidem carminis prima est «virtus et venus». Pro aenigmate gratias. — *Cum lectore* quodam Germanico unus lectorum per epistolas colloqui velit. — *Nicolaus L. et Leopoldus B.* «Portunus» est vocabulum rarissimum, alterum facile dissolvitur. — *Alexander W.* (Nagyszeben). Alterum iam prodiit. Alterum (de furto) nolo publicare. Aliud mitte mi fili. — *Lucia St.* Quam classem frequentas, filia mea? Saluta meis verbis patrem tuum honoratissimum. — *Carolus* (Graetium). Gratias tibi nunc ago, mi fili, pro tua benignitate. Sed generis huiusce opusculis abundo, ita ut haud dicere queam, quando narrationem tuam publici iuris facturus sim. Si Lectoribus Minimis aliquid scripseris, grato animo accipiam. — De reliquis proxime.

Moderator ephemeridis **STEPHANUS SZÉKELY DR.** *Budapestini, Üllői-út 71.,* ad quem litterae quaecumque mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemeridis: Magyar Középiskola.